

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 19 grudnia 2023 r.

Poz. 9821

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.1171.2023 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 15 grudnia 2023 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 40 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr LI/512/2023 Rady Gminy Pawłowice z dnia 24 października 2023 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek za usługi na cmentarzu komunalnym w Pawłowicach, w całości, jako sprzecznej z art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 679), dalej jako: „u.g.k.”, w związku z art. 7 ust. 1-3 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 2023 r. poz. 887 ze zm.), dalej jako: „u.c.c.z.”, oraz art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78 poz. 483 ze zm.), dalej jako „Konstytucja RP”.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 24 października 2023 roku Rada Gminy Pawłowice podjęła uchwałę Nr LI/512/2023 w sprawie ustalenia wysokości stawek za usługi na cmentarzu komunalnym w Pawłowicach, dalej jako: „uchwała”.

W podstawie prawnej uchwały wskazano m.in. art. 4 ust. 1 pkt 2 u.g.k.

Wskazana uchwała została doręczona organowi nadzoru za pośrednictwem Regionalnej Izby Obrachunkowej w Katowicach w dniu 16 listopada 2023 r.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 2 u.g.k. *Jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej, organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego postanawiają o wysokości cen i opłat albo o sposobie ustalania cen i opłat za usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej oraz za korzystanie z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej jednostek samorządu terytorialnego.* W orzecznictwie za bezsporną uznaje się przynależność cmentarzy komunalnych do kategorii obiektów użyteczności publicznej (por. wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 9 września 2021 r., sygn. akt II SA/Go 591/21, publ. LEX nr 3228253). Należy podkreślić, że kwestionowana uchwała zawiera katalog opłat, które mają być ponoszone przez podmioty korzystające z cmentarza komunalnego. Tym samym Rada Gminy uregulowała jednostronnie materię dotyczącą rodzaju i wysokości opłat, co należy zakwalifikować jako obciążenie mieszkańców obowiązkami. Uwzględniając skutki, jakie wywołuje przedmiotowy akt, należy przyznać mu charakter źródła prawa powszechnie obowiązującego – aktu prawa miejscowego. Na jego podstawie dochodzi bowiem do wiążącego obciążenia podmiotów zewnętrznych wobec administracji obowiązkiem ponoszenia opłat za korzystanie z cmentarza komunalnego. Wykonanie zadań przez organy gminy jest zatem uzależnione od poniesienia stosownej opłaty.

Wskazać należy, że ustawa o gospodarce komunalnej zawiera ogólną regulację pozwalającą na ustanowienie na jej podstawie opłat za korzystanie z komunalnych urządzeń użyteczności publicznej, jednak znajduje ona zastosowanie o tyle, o ile inna ustawa nie określi zakresu opłat pobieranych na podstawie odrębnych przepisów. Takie odrębne przepisy zawiera ustawa o cmentarzach i chowaniu zmarłych, stanowiąca *lex specialis* w stosunku do ustawy o gospodarce komunalnej (por. wyrok WSA w Krakowie z dnia 11 marca

2016 r., sygn. akt III SA/Kr 1360/15, publ. LEX nr 2014846). Jak wskazał ponadto WSA w Gliwicach w wyroku z dnia 11 kwietnia 2016 r., sygn. akt IV SA/Gl 890/15 (publ. LEX nr 2030202), podstawy do nałożenia opłat za korzystanie z cmentarzy komunalnych należy poszukiwać w art. 4 ust. 1 pkt 2 u.g.k. w związku z art. 7 u.c.c.z.

Zgodnie z art. 7 ust. 1-3 u.c.c.z.:

1. *Grób nie może być użyty do ponownego chowania przed upływem lat 20.*
2. *Po upływie 20 lat ponowne użycie grobu do chowania nie może nastąpić, jeżeli jakakolwiek osoba zgłosi zastrzeżenie przeciw temu i uiści opłatę, przewidzianą za pochowanie zwłok. Zastrzeżenie to ma skutek na dalszych lat 20 i może być odnowione.*
3. *Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do chowania zwłok w grobach murowanych przeznaczonych do pomieszczenia zwłok więcej niż jednej osoby, a także do chowania urn zawierających szczątki ludzkie powstałe w wyniku spopielenia zwłok.*

Z brzmienia powyższej regulacji wynika, że ograniczenia dotyczące ponownego użycia grobu nie mają zastosowania do grobów murowanych przeznaczonych do pochowania zwłok więcej niż jednej osoby, a także do chowania urn zawierających szczątki ludzkie powstałe w wyniku spopielenia zwłok. Tym samym uprawnieni do tego grobu nie tylko nie muszą po upływie 20 lat przedłużać tego prawa, ale także uiszczać ponownej opłaty. W tym wypadku zarządowi cmentarza nie przysługuje prawo dysponowania wolnymi miejscami ani przed, ani po upływie 20 lat od pochowania, ani do pobierania kolejnej opłaty (por. wyrok SN z dnia 3 grudnia 2010 r., sygn. akt I CSK 66/10, publ. LEX nr 738085, wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 12 lutego 2015 r., sygn. akt III SA/Wr 810/14, publ. LEX nr 1650783, wyrok WSA w Poznaniu z dnia 9 marca 2023 r., sygn. akt IV SA/Po 111/23, publ. LEX nr 3509025, wyrok WSA w Krakowie z dnia 11 marca 2016 r., sygn. akt III SA/Kr 1360/15, publ. LEX nr 2014846, E. Darmorost [w:] Ustawa o cmentarzach i chowaniu zmarłych. Komentarz, Warszawa 2014, art. 7.).

W konsekwencji rada gminy nie jest uprawniona do ustalania opłaty o charakterze czasowym w odniesieniu do grobów murowanych przeznaczonych do pomieszczenia zwłok więcej niż jednej osoby oraz w przypadku chowania urn zawierających szczątki ludzkie powstałe w wyniku spopielenia zwłok. Jedynym ograniczeniem czasowym dopuszczalności dokonania pochówku w istniejącym grobie murowanym, wprowadzonym na podstawie art. 7 ust. 6 u.c.c.z., jest upływ terminu dwudziestu lat od wydania decyzji o zamknięciu cmentarza.

W tym miejscu wskazać również należy na § 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 7 marca 2008 r. w sprawie wymagań, jakie muszą spełniać cmentarze, groby i inne miejsca pochówku zwłok i szczątków (Dz. U. z 2008 r. Nr 48, poz. 284), dalej jako: „rozporządzenie”, w którym zdefiniowano poszczególne rodzaje grobów:

- 1) grób ziemny – należy przez to rozumieć dół w ziemi, do którego składa się trumnę ze zwłokami lub urnę i zasypuje ziemią;
- 2) grób murowany – należy przez to rozumieć dół, w którym boki są murowane do poziomu gruntu, do którego składa się trumnę ze zwłokami lub urnę;
- 3) grób rodzinny – należy przez to rozumieć grób przeznaczony do składania dwóch lub więcej trumien ze zwłokami lub urn;
- 4) katakumby – należy przez to rozumieć pomieszczenie z niszami w ścianie, przeznaczone do pochówku zwłok;
- 5) kolumbarium – należy przez to rozumieć budowlę z niszami przeznaczonymi do składania urn.

Organ wykonujący kompetencję prawodawcy zawartą w upoważnieniu ustawowym, jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia. W państwie prawa organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Z konstytucyjnej zasady praworządności (art. 7 Konstytucji RP) wynika, że zadania i kompetencje, sposób ich wykonania oraz więzi między podmiotami administracji publicznej są uregulowane prawnie. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, realizując przysługujące mu kompetencje powinien ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu kompetencyjnym. Przekroczenie kompetencji lub jej niewypełnienie przez Radę przy podejmowaniu ww. uchwały powinno być traktowane jako

istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały odpowiednio: w zakresie, w którym przekroczono przyznane kompetencje albo w całości.

W analizowanej uchwale Rada Gminy Pawłowice w § 1 pkt 1-6 przyjęła następujące stawki opłat za usługi na cmentarzu komunalnym polegające na udostępnieniu miejsca pod grób:

1. *Zezwolenie na grób pojedynczy na 20 lat 570,00 zł.*
2. *Zezwolenie na grób pojedynczy na podwójną głębokość na 20 lat 640,00 zł.*
3. *Zezwolenie na grób podwójny na 20 lat 850,00 zł.*
4. *Zezwolenie na grób podwójny na podwójną głębokość 920,00 zł.*
5. *Zezwolenie na grób dziecięcy (wiek dziecka do 6 lat) na 20 lat 350,00 zł.*
6. *Zezwolenie na grób ziemny o wymiarach 0,80 m x 0,80 m przeznaczony do pochówku urn z prochami (max. 4 urny) 310,00 zł.*

Dalej, w § 1 pkt 16 uchwały ustalono opłatę za niszę z płytą kamienną na urny w kolumbarium na 20 lat (max 4urny) **2860,00 zł.**

Rada w § 1 pkt 1-5 uchwały posłużyła się ogólnym pojęciem grobu, natomiast nie wskazała, czy ustalone opłaty dotyczą grobu ziemnego, czy murowanego, a zatem należy przyjąć, że opłaty te dotyczą obu rodzajów grobów. W § 1 pkt 1, 2, 3, 5 i 16 uchwały, tj. opłata za grób pojedynczy, grób pojedynczy na podwójną głębokość, grób podwójny, grób dziecięcy oraz niszę na urny w kolumbarium Rada określiła czasokres, na jaki pobierana jest wskazana opłata.

Zastrzeżenia organu nadzoru budzi § 1 pkt 2 i 3 uchwały, w których Rada określiła czasokres ważności opłaty za grób służący do pochowania zwłok więcej niż jednej opłaty w zakresie, w jakim opłata ta dotyczy grobu murowanego oraz § 1 pkt 16 uchwały, w którym Rada określiła czasokres ważności opłaty za miejsce do chowania urny w kolumbarium. Określenie czasookresu, na jaki jest pobierana opłata za udostępnienie miejsca grzebalnego na pochowanie zwłok w grobach murowanych służących do pomieszczenia zwłok więcej niż jednej osoby oraz do chowania urn zawierających szczątki ludzkie powstałe w wyniku spopielenia zwłok jest sprzeczne z art. 7 ust. 3 u.c.c.z., i stanowi przekroczenie przez Radę granic upoważnienia ustawowego z art. 4 ust. 1 pkt 2 u.g.k. w zw. z art. 7 ust. 1-3 u.c.c.z. Należy podkreślić, że wskazane miejsca, na mocy art. 7 ust. 3 u.c.c.z., są wyłączone spod zakresu stosowania art. 7 ust. 2 u.c.c.z. Tym samym uiszczenie opłaty w stosunku w wyżej wymienionych miejsc pochowania zwłok (szczątków ludzkich powstałych w wyniku spopielenia zwłok), o których mowa w § 1 pkt 2 i 3 i 16 uchwały, powinno mieć charakter bezterminowy, a tym samym po upływie 20 lat od jej uiszczenia nie ma podstaw do wnoszenia kolejnej opłaty.

Dalej, w § 1 pkt 7 i 19 uchwały Rada przyjęła:

7. *Za usługi określone w cenniku pod numerami 2, 3, 4, 6 w wypadku pochowania kolejnego zmarłego w trakcie 20 letniego okresu objętego opłatą, obowiązuje dodatkowa dopłata za każdy następny rok wykraczający poza okres objęty pierwotną opłatą. Dopłatę dokonuje się do pełnych 20 lat. Dopłata na każdy rok wynosi:*

- *przy grobie pojedynczym na podwójną głębokość 32,00 zł.*
- *przy grobie podwójnym 42,50 zł.*
- *przy grobie podwójnym na podwójną głębokość 46,00 zł.*
- *przy grobie ziemnym o wymiarach 0,80 m x 0,80 m przeznaczony do pochówku urn z prochami 15,50 zł.*

19. *W wypadku dochowania kolejnej urny w kolumbarium w trakcie 20-letniego okresu objętego opłatą obowiązuje dodatkowa dopłata za każdy następny rok wykraczający poza okres objęty pierwotną opłatą. Dopłatę dokonuje się do pełnych 20 lat. Dopłata na każdy rok wynosi: 143,00 zł.*

Jak wyżej wskazano groby murowane przeznaczone do pochowania zwłok więcej niż jednej osoby, a także groby przeznaczone do chowania urn zawierających szczątki ludzkie powstałe w wyniku spopielenia zwłok (w tym kolumbaria) są na mocy art. 7 ust. 3 u.c.c.z. są wyłączone spod zakresu stosowania art. 7 ust. 2 u.c.c.z., co oznacza, że uiszczenie opłaty za ww. miejsca chowania zwłok (szczątków ludzkich powstałych w wyniku spopielenia zwłok) ma charakter bezterminowy, a zatem nie ma podstaw do pobierania kolejnej opłaty w przypadku pochowania we wskazanym grobie (kolumbarium) zwłok kolejnej osoby. Tym samym

Rada, uchwalając opłatę za pochowanie kolejnego zmarłego w grobie przeznaczonym do pochówku urn (§ 1 pkt 7 tiret czwarte uchwały), opłatę za pochowanie kolejnego zmarłego w grobie murowanym służącym do pomieszczenia zwłok więcej niż jednej osoby (§ 1 pkt 7 tiret pierwsze, drugie i trzecie uchwały w zakresie, w jakim odnosi się do grobu murowanego) oraz opłatę za pochowanie kolejnej urny w kolumbarium (§ 1 pkt 19 uchwały), przekroczyła zakres przyznanego jej upoważnienia. Uchwała w tej części podjęta zatem została z naruszeniem art. 4 ust. 1 pkt 2 u.g.k. w zw. z art. 7 ust. 1-3 u.c.c.z. oraz art. 7 Konstytucji RP.

Podobne uwagi odnieść należy do § 1 pkt 9 uchwały, w którym przyjęto: *Oplata za kolejne 20 lat istniejących grobów:*

- *grób pojedynczy 570,00 zł.*
- *grób pojedynczy na podwójną głębokość 640,00 zł.*
- *grób podwójny 840,00 zł.*
- *grób podwójny na podwójną głębokość 920,00 zł.*
- *grób dziecięcy 350,00 zł.*
- *grób ziemny o wymiarach 0,80 m x 0,80 m przeznaczony do pochówku z prochami 310,00 zł.*

W ocenie organu nadzoru § 1 pkt 9 tiret szóste uchwały dotyczący ustalenia opłaty za grób służący do pochowania urn zawierających szczątki ludzkie powstałe w wyniku spopielenia zwłok na kolejne 20 lat oraz § 1 pkt 9 tiret drugie, trzecie i czwarte dotyczące ustalenia opłat za grób służący do pochowania zwłok więcej niż jednej osoby w zakresie, w jakim dotyczy grobów murowanych, podjęte zostały z naruszeniem art. 4 ust. 1 pkt 2 u.g.k. w zw. z art. 7 ust. 1-3 u.c.c.z. oraz art. 7 Konstytucji RP, jak bowiem wyżej wskazano, opłaty za wymienione miejsca grzebalne mają charakter bezterminowy, co oznacza brak podstaw do żądania uiszczenia kolejnej opłaty po upływie 20 lat.

W § 1 pkt 12-15 uchwały Rada przyjęła:

12. *Oplata za wykonanie na terenie cmentarza pomnika przez firmę kamieniarską dla grobu pojedynczego 420,00 zł.*
13. *Oplata za wykonanie na terenie cmentarza pomnika przez firmę kamieniarską dla grobu podwójnego 580,00 zł.*
14. *Oplata za wykonanie na terenie cmentarza pomnika dziecięcego przez firmę kamieniarską 280,00 zł.*
15. *Oplata za wykonanie na terenie cmentarza pomnika przez firmę kamieniarską dla grobu ziemnego o wymiarach 0,80 m x 0,80 m przeznaczonego na urny 280,00 zł.*

Organ nadzoru wskazuje, że wraz z udostępnieniem danej osobie fizycznej miejsca na grób, osoba ta uzyskuje nie tylko prawo do pochowania zmarłego, ale również szereg uprawnień takich jak prawo do wzniesienia nagrobka i jego przekształcenia, prawo do odwiedzania grobu, stałego jego utrzymania w należytym stanie czy wykonywania zmian o charakterze dekoracyjnym (wyrok SN z dnia 7 grudnia 1970 r., sygn. akt III CZP 75/70, wyrok NSA z dnia 11 stycznia 2017 r., sygn. akt II OSK 929/15, publ. LEX nr 2248124, wyrok NSA z dnia 14 września 2018 r., sygn. akt II OSK 2263/16, publ. LEX nr 2580161). W świetle powyższego samo wniesienie opłaty za udostępnienie miejsca do pochówku, jako części powierzchni ziemskiej usytuowanej na terenie cmentarza komunalnego, nie tylko uprawnia do korzystania z tej części obiektu użyteczności publicznej w celu pochowania zwłok, ale ponadto do realizowania w tym miejscu prac grabarskich czy kamieniarskich. Nie sposób bowiem uznać, że tego rodzaju czynności wykonywane na miejscu grzebalnym już opłaconym, stanowią inne dodatkowe korzystanie z tej części obiektu użyteczności publicznej. Skoro dysponowanie prawem do grobu uprawnia do wykonywania w jego obrębie robót, obejmujących m.in. wykonanie nagrobka na już opłaconym miejscu grzebalnym, to brak jest podstawy do żądania opłaty za wykonanie na terenie cmentarza pomnika przez firmę kamieniarską (por. wyrok WSA w Olsztynie z dnia 30 maja 2023 r., sygn. akt II SA/Ol 17/23, publ. LEX nr 3573073). Tym samym w ocenie organu nadzoru Rada, ustalając w § 1 pkt 12-15 uchwały opłaty za wykonanie na terenie cmentarza pomnika przez firmę kamieniarską naruszyła w sposób istotny art. 4 ust. 1 pkt 2 u.g.k. w zw. z art. 7 Konstytucji RP, przekraczając zakres upoważnienia ustawowego.

Reasumując powyższe rozważania, w ocenie organu nadzoru konstrukcja uchwały oraz ilość i charakter stwierdzonych w niej naruszeń nie pozwalają na stwierdzenie jej nieważności jedynie w części.

W konsekwencji wyeliminowania z obrotu prawnego kwestionowanych regulacji uchwały w mocy pozostałyby nieliczne postanowienia. Powyższe wypaczyłoby wolę Rady, co do wysokości opłat za korzystanie z cmentarza komunalnego, skoro podstawą ich ustalenia było założenie okresowego (terminowego) korzystania z niektórych miejsc do chowania urn i pod grób murowany służący do pomieszczenia zwłok więcej niż jednej osoby oraz ustalenie odrębnych opłat za wykonanie pomnika.

Powyżej opisane uchybienia należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa. Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Istotne naruszenie prawa powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, a sprzeczność ta jest oczywista, bezpośrednia, i wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją. Chodzi tu o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. W takiej sytuacji konieczne jest stwierdzenie nieważności aktu, czyli jego wyeliminowanie z obrotu prawnego z mocą *ex tunc*, co powoduje, że dany akt, czy jego część nie wywołuje skutków prawnych od daty jego podjęcia (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 859/18, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18; CBOSA).

Wskazać należy również na nieprawidłowy sposób oznaczania jednostek redakcyjnych w przedmiotowej uchwale. Zgodnie z § 124 ust. 2 w zw. z § 143 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” paragrafy można dzielić na ustępy, a ustępy na punkty, punkty na litery, litery na tiret, a tiret na podwójne tiret. Jak wynika z § 55 ust. 3, § 56 ust. 1 i § 57 ust. 2, 3 i 4 w zw. z § 143 Zasad techniki prawodawczej: Na ustępy dzieli się zespół zdań wyrażający samodzielną myśl, a ustęp oznacza się cyframi arabskimi z kropką bez nawiasu, a przy powoływaniu – skrótem „ust.”. W przepisie zawierającym wyliczenie wyróżnia się dwie części: wprowadzenie do wyliczenia oraz punkty, a punkty oznacza się cyframi arabskimi z nawiasem z prawej strony, a przy powoływaniu – skrótem „pkt”; każdy punkt kończy się średnikiem, a ostatni kropką. Natomiast wyliczenie w obrębie punktów (tzw. litery) oznacza się małymi literami alfabetu łacińskiego, z wyłączeniem liter właściwych tylko językowi polskiemu (ą, ć, ę, ł, ń, ó, ś, ź, ż), z nawiasem z prawej strony, a przy powoływaniu – skrótem „lit.”; każdą literę kończy się przecinkiem, a ostatnią średnikiem albo kropką.

Zatem wyliczenie zawarte w § 1 uchwały winno być ujęte w punkty i oznaczone cyframi arabskimi z nawiasem z prawej strony – „1)” itd., każdy punkt zakończony średnikiem, a ostatni kropką. Tymczasem Rada zastosowała oznaczenie właściwe dla ustępów. Z kolei wyliczenie zawarte w § 1 pkt 7 i 9 uchwały winno być ujęte w litery oznaczone małymi literami alfabetu łacińskiego z nawiasem z prawej strony – „a)” itd., każda litera zakończona przecinkiem, a ostatnia średnikiem. Odwołując się do poszczególnych jednostek redakcyjnych uchwały należy posługiwać się ich właściwym oznaczeniem. Tymczasem Rada w § 1 pkt 7, 8 i 17 uchwały, odnosząc się do opłat określonych w jej poszczególnych punktach, posłużyła się pojęciem „określone w cenniku pod numerami (...)” – zamiast „określone w pkt (...)”.

Powyższe nie stanowi istotnego naruszenia prawa, jednak wpływa na komunikatywność aktu.

Przepis art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, iż uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzenie nieważności uchwały Nr LI/512/2023 Rady Gminy Pawłowice z dnia 24 października 2023 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek za usługi na cmentarzu komunalnym w Pawłowicach – w całości, należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Pouczenie

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Śląskiego
Zastępca Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego

Iwona Andruszkiewicz